

Hr. Villy Søvndal har i dag sådan nærmest villet begrænse min ytringsfrihed. Men det er jo ikke første gang, hr. Villy Søvndal har en noget slingrende kurs i spørgsmålet om ytringsfriheden. Det så vi jo under den såkaldte tegningsag, som kørte for godt et års tid siden.

Der var det således, at før jul 2005 indrykkede hr. Villy Søvndal en artikel – jeg tror det var i Jyllands-Posten – hvor hr. Villy Søvndal forsvarede retten til at bringe tegninger, således som Jyllands-Posten gjorde det. Nogle måneder efter jul så hr. Villy Søvndal pludselig en interesse i at kunne angribe regeringen på det her punkt, og så skiftede hr. Villy Søvndal pludselig et hundrede og firs grader kurs i den sag og tog afstand fra det standpunkt, han havde haft før jul. Så jo, det er ikke første gang, vi har set hr. Villy Søvndal på glatis i spørgsmålet om ytringsfriheden.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 2368

6) Til statsministeren af:

Steen Gade (SF):

»Hvorfor mener statsministeren, at der skal ske en indskrænkning af DR's ytringsfrihed, og hvorfor skal DR ikke nyde den samme ytringsfrihed, som statsministeren ved andre lejligheder ellers har argumenteret for?«

Steen Gade (SF):

Jeg synes egentlig, jeg sidder og bliver lidt trist til mode efter at have hørt på statsministeren i halvanden time.

Kl. 14.30

Hvis vi nu koncentrerer os om den del, der handler om statsministeren som pressens minister, vil jeg sige, at jeg er et hundrede procent enig med statsministeren, når han siger, at han har ret og pligt som både politiker og statsminister til at påpege fejl og mangler og gå ind i den politiske diskussion. Det er der ingen der anfægter. Ingen her i salen har anfægtet det i dag. Men det, jeg har savnet, er, at statsministeren tager sin rolle alvorligt som pressens minister. For samtidig med at statsministeren skal sige det, han gør, burde statsministeren jo sige: Som pressens minister er jeg også den, der skal forsvare pressens ytringsfrihed.

Det er det, statsministeren ikke gør, og dermed kommer han til at lægge et pres på Dan-

marks Radio, og dermed er der også en betydelig risiko for, at andre ikke får den ytringsfrihed, som statsministeren i en lang række andre sager, f.eks. Muhammedkrisen, har påpeget nødvendigheden af.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg vil til enhver tid hårdnakket forsvare pressefriheden og ytringsfriheden. Jeg har gjort det bl.a. under tegningsagen, hvor jeg jo i den grad savnede opbakning fra venstrefløjen, som tværtimod angreb mig og angreb regeringen.

Men det her handler jo ikke om ytringsfriheden. Danmarks Radio har lov til ligesom andre medier at bringe de nyheder, de vil. Men når regeringen bliver angrebet, hører det da med til rettighederne i et demokrati, at man så også har lov til at forsvare sig mod angrebene. Det er det, regeringen gør ved at påpege, at en række af de oplysninger, der er ført til torvs, er forkerte.

Jeg synes, det er så ubegribeligt, at venstrefløjen vil afskære os fra at deltage i den offentlige debat og korrigerer forkerte oplysninger, der bliver videregivet.

Nu er det så oven i købet sådan, at nogle af de forkerte oplysninger, der er videregivet, også er blevet rettet af Danmarks Radio selv. Al ære og respekt for det, men det er jo kun en understregning af, at selvfølgelig hører det med til en fri og åben debat i et folkestyre, at man også kan tage til genmæle og forsvare sig, når man bliver angrebet.

Steen Gade (SF):

Med hensyn til den del, der handlede om statsministerens håndtering af Muhammedkrisen og et forsvar for Jyllands-Postens ret, var det jo helt forkert, hvad statsministeren sagde. For SF har støttet, at Jyllands-Posten havde den ret, så det var altså en fejloplysning fra statsministeren her. Men der er jo faktisk en del, skal vi sige vilde misforståelser fra statsministerens side i den her debat.

Sagen er: Hvorfor vil statsministeren ikke påtage sig den rolle, han har som pressens minister, og være et værn for Danmarks Radio, et værn for Jyllands-Posten i den konkrete situation, men i stedet for gøre det modsatte?

Statsministeren sagde jo til Berlingske Tiden, at han syntes, der skulle laves en undersøgelse. Det er jo det, der er det kritiske, kravet om en undersøgelse.

Hvis statsministeren skal være troværdig med hensyn til, at han faktisk vil forsvare